

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Έντονη η απουσία του

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΔΝΕΪ

Ενας χρόνος συμπληρώνεται αυτές τις ημέρες από τότε που αποχαιρέτισαμε από την ζωή για το μεγάλο ταξίδι, σε ηλικία 76 ετών, τον Παναγιώτη Θεοφίλου, γνωστός στα αγγλικά και ως Peter Theophilou ή Peter Theo. Η απώλειά του είναι πικρή όπως είναι και του πατρός Μιχαήλ Αποστολόπουλου ο οποίος και αυτός εκοιμήθη με διαφορά λίγων ημερών στα τέλη του 2016 με αρχές του 2017. Και οι δύο υπηρέτησαν τον Ελληνισμό από τις θέσεις τους για δεκαετίες.

Ο Παναγιώτης Θεοφίλου ήταν γνωστός στον Ελληνισμό του προαστίου του Μπάνκσταουν αλλά και στο ευρύτερο Σύδνεϋ, αφού εκτός του ότι διετέλεσε πρόεδρος της τοπικής Ελληνικής Ορθόδοξης Ενορίας-Κοινότητας της «Αγίας Ευφημίας», για πάρα πολλά χρόνια οδηγώντας την Ενορία να εξελίσσεται σε μια από τις πιο ευημερούσες Ενορίες της Ιεράς Ελληνορθόδοξης Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, ο ίδιος ήταν και πρόεδρος της Διακοινοτικής Επιτροπής της ΝΝΟ (Νέας Νότιας Ουαλίας) της Αρχιεπισκοπής. Η ζωή του και το βίος του περιστρέφονταν γύρω από την πρόοδο του Ελληνισμού σε επίπεδο τοπικής Ενορίας, σε σχολικό επίπεδο, σε παροικιακό και σε επίπεδο Ομογένειας της Αυστραλίας. Το όνομά του συνδέεται με την ίδρυση του δωδεκατάξιου Ελληνορθόδοξου Κολλεγίου της «Αγίας Ευφημίας» (από Νηπιαγωγείο ως την 6η Γυμνασίου) το 1989 όπου αρχικά σε αυτό φοιτούσαν μόλις 30 μαθητές ενώ έφτασε να φοιτούν τώρα περίπου 800-900 μαθητές-ελληνικής καταγωγής κυρίως! Το μεγάλο του όνειρο και όραμα, εκτός από το κτίσιμο σχολικών εγκαταστάσεων που να είναι σύγχρονες, πλήρως λειτουργικές και εν τέλει «δακτυλοδεικτούμενες» στην κοινωνία, ήταν κυρίως η προαγωγή της Χριστιανοσύνης και της Ελληνορθόδοξης πίστης μας και βεβαίως ο Ελληνικός πολιτισμός, μέσα από την γλώσσα και τις παραδόσεις. Τα στοιχεία αυτά αποτελούσαν την προμετωπίδα των ενεργειών του και την ασπίδα του για την προστασία του Ελληνικού στοιχείου στην Διασπορά. Δημιούργησε και καλλιέργησε ωφέλιμες για τον Ελληνισμό επαφές με πολιτικά πρόσωπα της τοπικής Δημαρχίας του Κάντερμπερ-Μπάνκσταουν, της εκλογικής περιφέρειας του Μπάνκσταουν σε πολιτειακό επίπεδο ΝΝΟ καθώς και σε ομοσπονδιακό όπου η περιοχή είναι γνωστή ως εκλογική περιφέρεια του Μπλάζλαντ. Δικτυωνόταν και σε διακοινοτικό επίπεδο αφού είχε εκλεγεί

ηγέτης της Διακοινοτικής Επιτροπής της ΝΝΟ και οι επαφές του πολλαπλασιάστηκαν περαιτέρω εντός της Ελληνικής ομογένειας αλλά και με ηγέτες και μέλη άλλων εθνικοτήτων προωθώντας το κοινό συμφέρον.

Ο Παναγιώτης Θεοφίλου είχε έρθει στο Σύδνεϋ της Αυστραλίας ως μετανάστης από την περιφέρεια της Λεμεσού και συγκεκριμένα από το χωριό Μοναγρούλλι της Κύπρου το 1956. Η Μεγαλόνησος παρέμεινε πάντα στο μυαλό του, στην ψυχή του, στην καρδιά του. Η «ελληνικότητα Κύπρος του» ήταν τις περισσότερες φορές στις συζητήσεις που έκανε με φιλικά πρόσωπα αλλά και με άλλα σε κοινοτικό επίπεδο. Η παράνομη εισβολή στην Κύπρο από τις τουρκικές δυνάμεις το 1974 τον ώθησε περισσότερο να αγωνιστεί με τις δυνάμεις του και από τις θέσεις που κατείχε για μία δικαίωση στην νήσο, για μια ελεύθερη, δημοκρατική και ελληνική Κύπρο. Δυστυχώς, η ζωή του ήταν μέχρι πέρυσι τον Ιανουάριο του 2017 μην μπορώντας να ζήσει παραπάνω για να δει τις εξελίξεις στο Κυπριακό ζήτημα, όπου ευχή όλων των Ελλαδιτών και Κυπρίων εντός και εκτός συνόρων είναι να λυθεί το θέμα δίκαια και με σεβασμό στην ιστορία και στον πολιτισμό, όπως θα ήθελε και ο ίδιος να συμβαίνει στην Γενέτειρά του.

Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν και τα πατριωτικά αισθήματά του για το λεγόμενο Μακεδονικό (Σκοπιανό) ζήτημα με τον σφετερισμό, την οικειοποίηση και την μονοπώληση του ελληνικού ονόματος της Μακεδονίας από την ΠΓΔΜ (Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας). Ο Παναγιώτης Θεοφίλου από την θέση του προέδρου της Δι-

ακοινοτικής Επιτροπής αλλά και της Ελληνορθόδοξης Ενορίας-Κοινότητας της «Αγίας Ευφημίας» αλλά και ορμώμενος σε προσωπικό επίπεδο, έπαιρνε την πρωτοβουλία να γράφει τακτικά σε πολιτικούς (ομοσπονδιακούς και πολιτειακούς), σε τοπικούς άρχοντες και σε αγγλόφωνα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για να αντικρούσει με σεβασμό πάντα, τα ανιστόρητα πράγματα που ακούγονταν ή μεταδίδονταν με την διαστρέβλωση των γεγονότων, αποκαθιστώντας όσο μπορούσε την αλήθεια για την Μακεδονία. Σεβόταν την πολυπολιτισμική Αυστραλία με τους μετανάστες που ήρθαν από όλα τα μέρη και πλάτη της γης αλλά αναζητούσε να επικρατούσαν οι ιστορικές αλήθειες για την σωστή ενημέρωση όλων. Το τελευταίο χρονικό διάστημα ως γνωστό, το θέμα της ονομασίας της ΠΓΔΜ είναι και πάλι στο προσκήνιο συμπιπτοντας στον έναν χρόνο του μνημοσύνου του Παναγιώτη Θεοφίλου. Θα ήταν σίγουρο ότι αν ζούσε σήμερα, ο Παναγιώτης Θεοφίλου θα παρακολουθούσε τις εξελίξεις με αρκετή αφοσίωση για μία ορθή εξέλιξη λύσης στο ζήτημα με γνώμονα την ιστορική αλήθεια. Η σημαία με το Μακεδονικό αστέρι της Βεργίνας «κυμάτιζε» μέσα στην ψυχή του.

Στον Παναγιώτη Θεοφίλου απονεμήθηκε πριν από μερικά χρόνια το υπέρτατο μετάλλιο ΟΑΜ (Order of Australian Medal) από την Αυστραλιανή πολιτεία για την συμβολή του στην πολυπολιτισμική Αυστραλία πολυπλευρώς. Ο ίδιος συνέδραμε στην πολυαναμενόμενη επίλυση του λεγόμενου «Εκκλησιαστικού» ζητήματος που ταλάνιζε τον Ελληνισμό των Αντιπόδων γιατί αυτός ήταν και ο πόθος του: η ειρήνευση εντός της

Ελληνικής παροικίας του Σύδνεϋ και της ΝΝΟ καθώς ο ίδιος πάντα το πίστευε βαθιά επαναλαμβάνοντας την γνωστή ρύση: «η ισχύ εν τη ενώσει!»

Η Ελληνορθόδοξη Ενορία-Κοινότητα και το δωδεκατάξιο Ελληνορθόδοξο Κολλέγιο της «Αγίας Ευφημίας» ήταν η ζωή του. Εκεί έστρεψε συνέχεια το βλέμμα του, δαπανώντας προσωπικό χρόνο και επαγγελματικό για την συνεχόμενη άνοδο και ανάδειξή τους ως μικρές «κοιτίδες» του Ελληνισμού των δυτικών προαστίων της μεγαλούπολης του Σύδνεϋ. Για αυτόν τον λόγο, δεν αποτελεί έκπληξη η απόφαση της παρούσας θρησκευτικής ηγεσίας με τους ιερείς της «Αγίας Ευφημίας», του σεβαστού πατέρα Παναγιώτη Μαυρομάτη και σεβαστού πατέρα Παναγιώτη Πρωτοψάλτη αλλά και του Διοικητικού Συμβουλίου της Ενορίας να μετονομάσουν την νέα σχολική πολυαίθουσα ως «Αίθουσα Παναγιώτη Θεοφίλου». Μάλιστα σε εύθετο χρόνο προγραμματίζεται επίσης να «βαφτιστεί» με το όνομά του ολόκληρη η νέα σχολική πτέρυγα, την οποία υλοποίησε ο εκλιπών με την αγορά του διπλανού στην εκκλησία Λιθουανικού κτιρίου για να πραγματοποιηθεί η επέκταση του Ελληνορθόδοξου Κολλεγίου.

Εντός της πολυαίθουσας «Παναγιώτη Θεοφίλου», μετά το μνημόσυνο που θα τελεστεί στον Ιερό Ναό της «Αγίας Ευφημίας» για τον 1ο χρόνο από την αναχώρησή του από την ζωή, θα κεραστεί ο καφές σε όσους έρθουν για να τιμήσουν την μνήμη του την Κυριακή 14 Ιανουαρίου 2018. Εκεί βεβαίως θα παραβρίσκονται η συζυγός του κα Χρύσα, η κόρη του Ξανθούλα (Σύνθια), ο σύζυγος της Ξανθούλας και γαμπρός του εκλιπόντος, Δημήτρης, η μονάκριβη και αγαπημένη του εγγονή Έλενα, για να δεχτούν όλοι τους τις συλλυπητήριες ευχές εκ νέου. Παρόντες θα είναι άλλα συγγενικά πρόσωπα, φίλοι, συνεργάτες και συνάδελφοι του Παναγιώτη Θεοφίλου καθώς και απλοί Έλληνες συμπάροικοι για να τιμήσουν την ζωή και το έργο του.

Αιωνία του η μνήμη!

Δημήτριος Καμετόπουλος

Διευθυντής στο Κέντρο Ταχύρρυθμης Εκμάθησης των Αγγλικών-Κολλέγιο Ενηλίκων Μπάνκσταουν

Υποδιευθυντής στο Σαββατιανό Σχολείο Κοινοτικών Γλωσσών στο Γυμνάσιο Αρρένων του Λίβερπουλ

Πρώην δάσκαλος στα Ελληνικά Απογευματινά Σχολεία της Αγίας Ευφημίας εντός της δεκαετίας του '80 και '90

Εκφωνητής-παραγωγός εκπομπών στο Ελληνικό πρόγραμμα, Ραδιοφωνία SBS